

Slunce má stále barvu lišky

Budoár staré dámy

Řasy má v proužcích, spí.
Nevzbudím ji, nevzbudím,
ať spí, ať neví, že nedýchám.

Copak to znamená?
Když zpívá o štěstí
a hlas má pláčem potrhaný..

Oči má v dlaních, spí.
Nesvítí, už nesvítí,
jen bliká a tma ji polyká.

Vstoupím do jejího sna.
Pomalou, potichu,
jak po tmě do jezera.

Já věřím, věřím ve štěstí.
Slunce má stále barvu lišky,
Já věřím, věřím ve štěstí.
Červánky jako vějíř knížky
Jsou plné dobrých předzvěstí.
Já věřím, věřím ve štěstí.

Ona necítí to co já.
Ale já necítím to co ona.
Ale věřím, věřím ve štěstí.
Ona nevěří v to co já,
Ale já nevěřím v to co ona.
Ale věřím, věřím ve štěstí.

Skočí mi na záda.
Jak na koni, jak na lani,
poběžím s ní až na okraj.

Vítr jak hřeben z hor,
Našel nás v závěji
jak hřeješ mě bílou kožešinou.